

Året der gik, 2008

Af Bente og Karsten Thorborg

Julebrev 2008

Kære familie og venner!

Det er tiden for årets julebrev. Vi har i den anledning læst det fra sidste år, og tænk: der står jo allerede næsten det hele. Er det virkelig et helt år siden? Sammenlignet med Knuds og Monikas dramatiske og indholdsmættede julebrev som vi netop har modtaget, må det vi har at fortælle blive blegt og hverdagsagtigt. Men skrives skal der naturligvis, og I har jo heldigvis glemt hvad vi skrev sidste år.

Med Lillian og Axel er højskolen kommet på ret køl igen, og dermed er et af hovedtemaerne i de sidste års julebreve udtømt. Vi tørrer sveden af panden! Tænk et julebrev uden højskole.

Og så til sagen: Vi har det godt i vores pensionistliv. Bente fik i januar en kikkertoperation i knæet foretaget af Nicolais fætter, Thomas Danøe, i Helsingør. Hun boede og modtog kærlig pleje hos Stine Nykjær i Espergærde og lærte at spille Rommy. Alt gik som det skulle, så hun kan igen færdes nogenlunde frit og frejdigt. Når vi skriver ”nogenlunde”, er det på grund af slidgigten i samme knæ - unge piger tænker nemlig ikke på aldersplager, når de vælger sko. Livet leves som bekendt forlæns og forstås baglæns. Karsten for sin del burde ikke sidde så længe ved computeren, - det er bare *så* morsomt at slægtsforske Men ellers er det gået os ligesom med de mange pensionister vi i tidernes løb har talt med: der sker hele tiden noget, og den ene dag tager den anden. Bente er ustandselig på farten med møder og foredrag hvis hun da ikke er til studiekreds eller undervisning som enten lærer og eller elev, mens Karsten er mere hjembunden i sine interesser. I sommerhalvåret guider vi iøvrigt turister på Bornholm 3-4 dage om ugen. Det føles helt godt sådan at kunne bruge sin erfaring og viden. Men når vi læser om vore medmenneskers rejseaktiviteter, bliver vi helt undseelige. Nå ja, men de bor jo heller ikke på den skønne ø, Bornholm. Vi lufter dagligt hunden ved stranden og nyder dages og årstidens rytmer der og i vore to huse herovre.

Fjernsyn til morgenmaden

Ind i mellem er vi på besøg hos pigerne i København, og de kommer også her, når de ellers har stunder til det. De er nemlig travle arbejdsbier. Solveig er medindehaver af integrationsforetaket ”Salam.dk”. Det lever af fonde og tilskud, og det er et hesteslid at skaffe dem år efter år, men ind til nu er det lykkedes, og i år var det nomineret som en af tre mulige prisvindere i sin art. Det vandt ikke, men flot var det. Hjørdis er nået ganske vidt i karrieren som designer. Hun er ansat i ”1508” og løser store opgaver, bl.a. udformningen af folketingets og undervisningsministeriets hjemmesider. Den sidste er allerede på nettet. Hun er også valgt ind i bestyrelsen for ”Danske designere” og har fået tilbudt timer på Designskolen. Hun og Nicolai er flyttet sammen og bor dejligt i St. Jacobsgade på Østerbro. Solveig bor med den nu 5-årige Alba i Guldbergsgade på Nørrebro, og i samme ejendom bor Jorge. De har fundet en god samklang med hinanden og om den lille. Da de her i efteråret var til familiehealing fik de den besked: ”Der er megen kærlighed imellem jer.” Alba havde tegnet og Jorge læst i et blad mens det stod på. Det er Solveig der er optaget af den alternative verden.

Af årets begivenheder vil vi nævne, at vi i marts var til Poul Erik Søes begravelse i Aidt kirke på Djursland. På vejen havde vi station hos Jette og Stig i Arnakke. Det var Søe der i 1983 bragte os ind i højskoleverdenen, og vi har gennem årene holdt forbindelsen ved lige. Han talte ved Bornholms Højskoles 100-års jubilæum, og vi har været på Lønne Højskole ved flere lejligheder. For os var han i sin udadvendte virksomhed indbegrebet af en højskoleforstander. Vores ven Bernard har udmøntet ordet ”lægkyndighed” til forskel fra - men ikke i modsætning til - ”fagkyndighed”. Søe var en sand lægkyndighedens mester og et forbillede for os på højskolen. I maj var vi til Liisberg-familietræf på Kongensbro Kro i anledning af Bentes forældre, Peter og Maries, 100-årsdag. Så godt som alle deres efterkommere med slæb var samlet. En stor flok er det blevet til, og det var ikke alle der kendte hinanden. Deres tre børn og flere af børnebørnene bidrog til festen med indlæg af forskellig art, vejret var pragtfuldt og stemningen høj. For Bente var det en kær lejlighed til at være sammen med sin jyske familie. Der er langt fra Bornholm til Jylland, men hun havde glæden af at kunne besøge bror Peer i Egå ved Århus i forbindelse med deres deltagelse i Tage Skou Hansens forfatterjubilæum og bror Mogens i Fredericia på hjemvejen fra en uges fortællerkursus på Ry Højskole. Han og Lone er flyttet fra huset på Molktesvej til en dejlig lejlighed ved banegården.

Hjørdis og Solveig med Alba ved Kongensbro

Og så var der bror Knuds 80-års storslåede fødselsdag på Sophienholm. Knud er en overraskelsernes mand: da han fyldte 70 var det med Bajadsernes 7-mands jazzorkester. Den har været svær at trumfe. Men gud hjælpe mig om han ikke denne gang havde formået at få det halve pinsekarneval med sød musik og smækre dansepiger til at optræde. Vi blev ganske stakåndede, og børnene jublede. For Monikas schweiziske familie tror jeg, det må have været ret vildt, men vi danske familie'ere er jo vant til lidt af hvert, når det gælder Knuds leg med konventionerne. En herlig fest var det. At søster Helle fik et ildebefindende hørte dog også med. Der sker gerne noget hvor hun er. Men at hun synkroniserede det med, at der kom tre brandmænd for at slukke islagkagernes festfyrværkeri var alligevel en overraskende pointe. Vi andre troede, de kom på grund af hende, og vi var imponerede over den korte responstid. Da Gertruds Ida nogle dage efter spurgte Alba, om det havde været en sjov fest, svarede den 5-årige: ”Ja, men den var også lidt uhyggelig. En jeg kender der hedder Helle besvime.” At Helle er Idas mormor var ikke helt til at forstå, og Alba kunne ikke vide, at samme faster Helle en måned senere skulle ride på kamel ved Røde Havet.

Her i december har vi været til endnu en rund fødselsdag. Vores nære veninde fra Højskolen, Rigmor Lisbeth, fyldte 50, og festen blev fejret i stor stil i Brumlebys folkelige festsal, ”Kostalden” kaldet. Rigmor Lisbeth har venner fra overalt i landet, men der var selvfølgelig mange bornholmere blandt de 75 festdeltagere. Det er nu godt 20 år siden vi kom til Bornholm, og vi føler os velintegrerede i det bornholmske samfund og har fået mange venner og bekendte herovre. Faren ved at flytte rundt med jobbene er, at man bliver rodløs, men vi synes vi har fæstnet rod mellem klipperne. Det mærker man ved sådan en københavnerfest med mange gode og kreative bornholmske venner - og ved de skægge sangforberedelser til den. Det er lille-samfundets styrke, når man føler sig inkluderet i det. Om søndagen var vi desuden til risengrød hos Solveig med bl.a. Helle, Knuds og vore gode venner, Gull og Jørg Gaugler fra Fyn. Solveig er god til at skabe sådan et nært og varmt samvær. At Helle havde pådraget sig en vandcyste i benet og måtte køres omkring skadestuen på hjemvejen skal blot nævnes i forbifarten. En middag hos Bernards og med ham i filosofikredsen hørte også med til weekendens gøremål, så sig ikke at tiden blev spildt. I julen skal vi være samlede her på Bornholm: Solveig med Alba og Jorge samt Hjørdis og Nicolai. De to sidste skal bo i Aarsdalehuset noget af tiden. Nicolai er rigtig mand for at udnytte sådan et lille fiskerleje. I løbet af nul-komma-fem er han på talefod med fiskere og andet godtfolk derude. Han er selv lystfisker, og om sommeren låner han og Hjørdis kajaker. Som professionel fotograf kan han oven i købet finde pittoreske motiver. Vi ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nyt år
Jeres Bente og Karsten

Indvielse af lysthuset